

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRPS/580/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

72/2012. (II. 15.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. október 6-án előterjesztett **panaszát** a 2012. február 15-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) XII. Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2011. október 6-án fax útján nyújtotta be beadványát a Testülethez, amelyet 2011. október 30-án kelt elektronikus levelével kiegészített.

Előadja, hogy 2011. tavaszán férje, M. T. kizárta a Budapesten, a Sz. úton található otthonukból, ahol gyermekeikkel együtt 1996. óta élnek. A panaszos elmondja, hogy férje rendszeresen fenyegeti, és családi viták során nem egyszer maroklöfegyverrel adott nyomatékot szavainak. A panaszos fél a férjétől, és fenyegetve érzi magát.

A panaszos előadja, hogy a Budapest XII. kerületi Polgármesteri Hivatal jogerős határozatában megállapította a birtokháborítás tényét, és kötelezte a panaszos férjét az eredeti

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

állapot helyreállítására, és a panaszos szabad mozgásának biztosítására a családi házban. A férj azonban a határozatban foglaltaknak nem tesz eleget, a panaszos alkalmanként csak rendőri intézkedés mellett jut be a házba. A panaszos előadja, hogy a határozatot a rendőröknek is megmutatta, ők azonban ennek ellenére férjének adtak igazat.

A panaszos 2011. szeptember 30-án 18 óra 15 perc körül, majd 18 óra 48 perckor hívta a BRFK XII. Kerületi rendőrkapitányságot, és rendőri intézkedést kért, mivel férje újfent nem engedte be a házba, kulcsokat nem adott, a biztonsági kódokat nem közölte. A rendőrök csak 19 óra után érkeztek ki. Később a panaszos a rendőrök jelenlétében kapott kulcsokat, de azok csak az utcai kaput és a nappali egyik zárját nyitották, biztonsági kódokat ekkor sem kapott. Megjegyzi, hogy másnap, déltájban hazatérve észlelte, hogy a zárat megint kicserélték, ekkor még a kertbe sem jutott be.

A panaszos előadja panasztételének okát, miszerint az első telefonhívását, majd ismételt sürgetését követően a rendőrszolgálatra több mint 50 percet kellett várnia. Sérelemmel továbbá, hogy a tanúként vele érkező baráti házaspárt az intézkedő rendőr nem engedte be a házba, de még a kertbe sem. A három intézkedő rendőr közül az egyik kifejezetten abból a célból maradt az utcán, hogy a panaszos barátait kint tartsa. Megjegyzi, hogy a férje által hívott és fizetett biztonsági őrt azonban beengedték.

Meglátása szerint a két rendőr elfogultan viselkedett, mivel férje álláspontjának adtak helyt, miszerint a panaszos csupán „szívességi lakáshasználó” illetve „jogcím nélküli lakó”. A Testület kérdésére válaszolva elmondta, hogy nincs tudomása arról, hogy férje ismerné személyesen az intézkedő rendőröket, bár a szintén a BRFK XII. Kerületi Rendőrkapitányságon folyamatban lévő egyéb ügyeik kapcsán felmerül a gyanú, hogy férjének ott személyes kapcsolatai vannak.

A panaszos megnevezett két intézkedő rendőrt, megküldött továbbá egy, az eset során rögzített hangfelvételt is.

2) A panaszos által rendelkezésre bocsátott hangfelvétel nagy része a rendőri intézkedést megelőzően történeteket rögzíti. Hallható, hogy a panaszos több alkalommal kéri M. T.-t a kulcsok átadására, aki közli, hogy a kulcsok a panaszos zsebében vannak, kéri, vegye azokat elő, és menjen be. Elmondja, hogy az ajtókat nyitva hagyja, kéri a panaszost, menjen be. Később kulcsokat is felajánl a panaszosnak, a panaszos azonban – mivel álláspontja szerint azokkal az ingatlan minden helyiségébe nem tud bejutni – nem veszi át azokat.

A rendőri intézkedés egy része hallható a felvétel végén. V. r. zászlós tájékoztatja a panaszost, hogy a határozat értelmében M. T. csak a panaszos bejutását köteles biztosítani, ezért, ha M. T., a lakás tulajdonosa a panaszos barátait nem engedi be az ingatlanba, a r. zászlós azt nem kényszerítheti ki.

3) A panaszos a Testület munkatársával 2012. február 2-án folytatott telefonbeszélgetése során ígéretet tett arra, hogy a panaszban szereplő önkormányzati határozatot a Testületnek megküldi. Elmondta továbbá, hogy a kérdéses ingatlan férje tulajdonában áll.

4) A panaszos megküldte a Budapest XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat Polgármesteri Hivatala Általános Igazgatási Iroda Hatósági Csoport 2011. szeptember 9-én kelt határozatát, amely szerint M. T. birtokháborítást követett el azzal, hogy a Budapest, Sz. út [...] szám alatti ingatlan zárját lecserélte, és a biztonsági kódot is megváltoztatta, kizárva ezzel a panaszost az

ingatlanból. A határozat kötelezi M. T.-t, hogy az eredeti állapotot 3 napon belül állítsa helyre, azaz biztosítsa a panaszos önálló bejutását a fenti ingatlanba, és egyúttal eltiltja attól, hogy a jövőben hasonló módon történő birtokháborítást kövessen el.

Az indokolásban szerepel, hogy a felek 2010. december 23-án ügyvéd jelenlétében megállapodást kötöttek, miszerint az ingatlant a felek közösen használják úgy, hogy a panaszos irodai helyiségét kizárólag a panaszos jogosult használni.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) Az intézkedő V. r. zászlós 2011. szeptember 30-án kelt jelentése szerint a panaszolt napon 19 óra körül a BRFK XII. Kerületi Rendőrkapitányság ügyelete utasította, hogy jelenjen meg Budapesten, a Sz. úti, mivel onnan bejelentés érkezett, miszerint az ott található lakóház tulajdonosa nem kívánja beengedni feleségét az ingatlanba. A r. zászlós 19 óra 5 perckor érkezett a helyszínre, ahol meghallgatta a panaszost, aki kérdésre válaszolva elmondta, hogy a fenti címre be van jelente, mint állandó lakos.

Férjével válófélben vannak, és emiatt gyakran alakul ki nézeteltérés köztük. Több alkalommal kért már rendőri intézkedést is, mivel férje nem engedi be abba a lakóházba, amelyet közösen használnak. A kerületi önkormányzatnál emiatt birtokvédelmi eljárás is indult. Az eljárás során az önkormányzat határozatában – amelyet a panaszos a helyszínen be is mutatott a rendőröknek – rögzítette, hogy M. T. a panaszost köteles az ingatlanba beengedni, illetve részére a ki- és bejárás lehetőségét biztosítani.

A panaszolt napon 18 óra körül a panaszos megjelent a lakóház előtt, és kérte férjétől, hogy a határozat értelmében adja át részére a ház kulcsait, valamint a biztonsági rendszer kódjait. M. T. azonban csak egy kulcsot szándékozott adni, illetve nem akarta megadni a belépési kódot. A panaszos elmondása szerint külön kulcs szükséges a bejárati kapuhoz, a lakáshoz, a kerten belül található irodához, valamint a garázkapuhoz, a riasztó rendszerhez pedig belépési kód kell. Ezek összességében biztosítják a lakóházba történő szabad bejutást. A férje ezeket nem akarja neki odaadni, illetve nem akarja őt a házba beengedni. A panaszos barátaival érkezett a helyszínre.

Az intézkedő r. zászlós az ingatlan főbejárata melletti kapucsengőn becsengetett, amelyre M. T. és fia jelentek meg a kapuban. M. T. a r. zászlós kérdésére válaszolva elmondta, hogy tudomása van a birtokvédelmi eljárásban született határozatról, és nem kívánja megakadályozni feleségét abban, hogy bemenjen a házba, amennyiben a felesége hajlandó aláírni egy átadás-átvételi jegyzőkönyvet, amelyen szerepel, hogy M. T. a lakás kulcsait átadja, és a panaszos rendelkezésére bocsátja. A panaszos ebbe beleegyezett, majd M. T. átadott egy kulcsomót, amelyen a lakóház kapujának és főbejáratának kulcsai voltak. A panaszos sérelmezte, hogy a kulcsomón nincs rajta az irodahelyiség kulcsa. M. T. a panaszost a lakóház kertjébe beengedte, azonban kikötötte, hogy a vele érkezett személyeket nem kívánja beengedni. Abba beleegyezett, hogy a rendőrség jelen lévő képviselői belépjenek az ingatlan területére.

A panaszos ezt követően kifogásolta, hogy az irodahelység zárjai ki vannak szerelve. Férje ezt azzal magyarázta, hogy a fiatalok gyakran járnak az irodába szórakozni, és emiatt nem akarja hogy a helység zárható legyen, mert így jobban tudja ellenőrizni tevékenységüket. Meglátása szerint „jobb, ha a fiatalok nem tudják magukra zárni az ajtót”. A lakóház főbejázatán a felső zár szintén ki volt szerelve. Az M. T. által átadott kulcs az ajtó alsó zárát működtette. A panaszos véleménye szerint férje feltehetően azért vette ki az irodahelység és a főbejázat egyik zárát, hogy azt később beszerelve ismét megakadályozhassa, hogy ő a lakásba, illetve az irodába bejusson. Álláspontja szerint férje csak a rendőrség jelenléte miatt együttműködő. Ha a rendőrök távoznak, M. T. minden zárat újra kicserél, hogy a panaszos ne tudjon visszamenni. M. T. azért nem adta át a panaszosnak a biztonsági rendszer kódjait sem, mert állítása szerint a riasztó elromlott.

A panaszos és férje ezt követően heves vitába keveredtek a kulcsok átadás-átvételéről szóló irat tartalma miatt, majd azon vitatkoztak, hogy az elkészült egy példány kinél maradjon. A vita során a panaszos hirtelen felkiáltott, hogy fia zsebében egy kamerás kém toll van, majd megpróbálta azt megszerezni, illetve férjével megpróbálták azt egymás kezéből kicsavarni. A r. zászlós közbelépésére a veszekedést abbahagyták. A toll egyik része végül M. T.-nél, másik része a panaszosnál maradt. A vita ezt követően ismét fellángolt az átadás-átvételi irattal kapcsolatban, a panaszos odaugrott férjéhez, és csuklóját, kezét megragadva megpróbálta kivenni a kezéből az iratot. Kisebb dulakodás kezdődött köztük, amely szintén a r. zászlós közbenjárására ért véget. A panaszos végül megszerezte az iratot, amit zsebébe rejtett. Az incidens során sérülés nem keletkezett. A panaszos ezt követően K. Zsolt r. zászlós kíséretében a lakóház összes helyiségét bejárta, hogy ellenőrizze megvannak-e még személyes dolgai. Amikor végül kijött a házból, az ajtó mellett álló férjét hirtelen arcon köpte. M. T. elmondta, hogy az eset miatt nem kíván feljelentéssel élni, de kérte hogy a készülő rendőri jelentés tartalmazza, hogy felesége leköpte őt.

A panaszos végül kérte, hogy amíg a fontosabb dolgait kipakolja az irodából, addig a rendőrség maradjon a helyszínen, mert fél a férjétől. Ezt követően férje beleegyezésével az irodából iratokat, könyveket, használati tárgyakat pakolt ki, és vitte ki az utcán várakozó ismerősei autójához. Miután minden fontosabbnak vélt tárgyat kipakolt, a lakóházat elhagyta. Közölte, hogy másnap visszatér, és elviszi a többi személyes holmiját. Megjegyezte, hogy férje vélhetően addigra kicseréli a zárat, és ismét a rendőrség segítségére szorul majd.

Az intézkedés során a helyszínen tartózkodott továbbá B. J. biztonsági őr, a G. Zrt. alkalmazottja, aki azért volt a helyszínen, mert a lakóház biztonsági rendszere a G. Zrt.-hez van bekötve, amely cég M. T. tulajdona.

Ezt követően mindkét fél kijelentette, hogy egyéb rendőri intézkedésre nem tart igényt. A r. zászlós mindkettőjük figyelmét felhívta arra, hogy amennyiben úgy érzik, hogy az eset során jogi sérelem érte őket, polgári peres úton tehetik meg feljelentésüket.

2) V. r. zászlós 2011. október 28-án kelt kiegészítő jelentése az alábbi többlet információkat tartalmazza.

2011. szeptember 30-án K. r. zászlóssal 18 órakor lépett szolgálatba. Előadja, hogy az eligazítás után több kiosztásra váró cím is volt már az ügyeleten. 17 óra 30 perctől 19 óra 20

percig összesen hat cím. Ebből a panaszosé 18 óra 23 perckor érkezett az ügyeletre az ügyeleti napló szerint. A panaszos bejelentésével együtt három címet kaptak az ügyeletről.

Először az A. utca 13. szám előtt intézkedtek 18 óra 5 perc körül. Ezt követően a H. út 21. szám előtt történt gépjárműfeltörés, és műszerfal eltulajdonítás ügyében intézkedtek. Ennek az intézkedésnek a befejeztével indultak a panaszos által megjelölt címre, ahova 19 óra 5 perckor érkeztek meg. A szolgálati leterheltség miatt korábban nem tudtak kiérkezni, mivel a két helyszín nagy távolságra van egymástól.

A r. zászlós előadta, hogy a panaszos társaságában érkező két személyt (R. Zs. és R. M.) nem a jelen lévő járőrök nem engedték a lakásba, hanem a lakásban élő M. T., aki a lakás tulajdonosa, valamint a vele élő fia. Elmondták, hogy bár a két személy a család barátja, nem kívánják őket beengedni. R. Zs. elmondta, hogy mindkét féllal baráti viszonyban van, nem nagyon érti, hogy M. T. miért nem engedi most be a lakásba, de tudomásul veszi a kérését. M. T. a cégtől egy biztonsági őrt is a helyszínre hívatott, aki azt a feladatot kapta, hogy idegen személyt ne engedjen az ingatlan területére.

V. r. zászlós előadta, hogy a panaszos férjét az intézkedés előtt nem ismerte, vele emlékei szerint nem találkozott. A rendőrök kiérkezésekor a panaszos elmondta, hogy elsődleges kérése az, hogy az ingatlanba beléphessen, annak kulcsait részre átadják, valamint, hogy a számára fontos tárgyakat az irodahelyiségből kivihesse. A rendőrök az intézkedés során mindvégig törekedtek arra, hogy kérésének eleget tegyenek, és jogainak érvényt szerezhessen. Az ingatlanba beléphetett, férje közölte vele, ha kívánja, vissza is költözhet, ott is aludhat. A lakás kulcsait megkapta, a dolgait kipakolhatta. Mindeközben a panaszos rendkívül feldúlt állapotban volt, a r. zászlós azonban kollégájával együtt igyekezett udvariasan, megértően bánni vele. Ennek ellenére a panaszos többször hangosan kiabálni kezdett, két alkalommal a jelenlévő járőrök előtt nekiugrott a férjének, egy alkalommal közvetlen közletről arcon is köpte őt. Ennek ellenére a rendőrök mindvégig igyekeztek udvarias és segítőkész magatartást tanúsítani, a panaszos kéréseinek eleget tenni, mivel M. T. az intézkedés során keveset beszélt, és általában nem támasztott kifogást a panaszos kéréseivel szemben.

A panaszos, miután kipakolta a személyes tárgyait – a r. zászlós a pakolásban is segítségére volt, kivitte a dobozait, könyveit a kint várakozó járműhöz – közölte, hogy nem kíván a lakásban maradni, majd másnap visszamegy a többi dolgáért. Ezt követően kedves hangnemre váltott – mindaddig éles hangnemben, követelőzőn beszélt a rendőrökkel –, és megköszönte a segítséget, illetőleg elnézést kért, hogy ilyesmi miatt tartotta fel a rendőrséget.

Az intézkedés során a panaszos figyelmét többször felhívta a r. zászlós arra, hogy ha úgy érzi, valamilyen jogi sérelem érte, panaszát, illetve feljelentését megteheti. Az intézkedés során a panaszos többször megjegyezte, hogy „a férje pártján állnak”, holott végig igyekeztek egy békés megoldást kieszközölni, megnyugtatni őket, a kialakuló esetleges verekedéseket megakadályozni.

A r. zászlós – megítélése szerint – az intézkedés során a lehetőségekhez mérten pártatlan, elfogulatlan magatartást tanúsított kollégájával együtt. A panaszos a helyszínen az intézkedés jogszerűségével, szakszerűségével kapcsolatban panasszal nem élt.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálta, hogy a panaszos bejelentését követően késedelem nélkül kiérkeztek-e, és elfogulatlanul jártak-e el az intézkedő rendőrök. Vizsgálta továbbá, hogy jogszerűen jártak-e el a rendőrök akkor, amikor nem biztosították a panaszos ismerőseinek belépését a panaszos férjének tulajdonában álló házba.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak – az intézkedés időpontjában hatályos – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz való jogát.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy a kiérkező rendőrök késedelem nélkül eleget tettek-e intézkedési kötelezettségüknek.

A panaszos előadja ugyanis, hogy az intézkedés napján 18 óra 15 perc körül, majd 18 óra 48 perckor hívta a BRFK XII. Kerületi rendőrkapitányságot, és rendőri intézkedést kért, mivel férje újfent nem engedte be a házba, kulcsokat nem adott, a biztonsági kódokat nem közölte. A rendőrök azonban csak 19 óra után érkeztek ki.

Az intézkedő rendőr jelentése szerint a panaszolt napon a BRFK XII. Kerületi Rendőrkapitányság ügyeletes utasította, hogy jelenjen meg Budapesten, a Sz. út [...] szám alatti címen, mivel onnan bejelentés érkezett, miszerint az ott található lakóház tulajdonosa nem kívánja beengedni feleségét az ingatlanba.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A konkrét esetben kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a rendőrségen birtokháborítás miatt bejelentést tettek. Ez az esemény nyilvánvalóan olyannak tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tesz szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztet, hiszen jogellenes cselekmény elkövetésének a gyanúját veti fel. A Testület ezért ez követően azt vizsgálta, hogy a rendőrség késedelem nélkül eleget tett-e intézkedési kötelezettségének.

Az intézkedő V. r. zászlós kiegészítő jelentése szerint 2011. szeptember 30-án K. r. zászlóssal 18 órakor lépett szolgálatba. Az eligazítás után több kiosztásra váró cím is volt már az ügyeleten. 17 óra 30 perctől 19 óra 20 percig összesen hat cím. Ebből a panaszosé 18 óra 23 perckor érkezett az ügyeletre az ügyeleti napló szerint. A panaszos bejelentésével együtt három címet kaptak az ügyeletről.

Először az A. utca 13. szám előtt intézkedtek 18 óra 5 perc körül. Ezt követően a H. út 21. szám előtt történt gépjárműfeltörés, és műszerfal eltulajdonítás ügyében intézkedtek. Ennek az intézkedésnek a befejeztével indultak a panaszos által megjelölt címre, ahova 19 óra 5 perckor érkeztek meg. A szolgálati leterheltség miatt korábban nem tudtak kiérkezni, mivel a két helyszín nagy távolságra van egymástól.

A rendőrség a bejelentés kapcsán megvalósult késedelmet tehát a járőrök leterheltségével magyarázta. A Testület több alkalommal kifejtette, hogy az ilyen jellegű körülmények a konkrét ügyben eljáró rendőröket nyilvánvalóan mentesítik a felelősség alól, a Testületnek azonban azt kell vizsgálnia, hogy a rendőrség, mint szervezet megfelelően biztosítja-e az alapjogok érvényesülését. A közhatalmat gyakorló szervek ugyanis nem hivatkozhatnak alappal saját belső nehézségeikre az állampolgári jogok biztosításának elmaradása esetén. Ahogyan arra a Testület több korábbi – pl. 304/2009. (X. 14.) számú – állásfoglalásában is utalt, a Testület a fenti okfejtéssel összhangban kialakított gyakorlata szerint a rendőrség nem hivatkozhat alappal saját leterheltségére, munkaszervezési nehézségeire az állampolgárok alapvető jogaival összefüggő kötelezettségei teljesítése során.

Az állam intézményvédelmi kötelezettsége azt jelenti, hogy az állami szerveknek nem csupán tartózkodniuk kell egyes alapjogok megsértéséről, indokolatlan korlátozásától, hanem pozitív kötelezettségük áll fent arra nézve, hogy e jogok zavartalan gyakorlását harmadik személyekkel szemben is biztosítsák. Az Rtv. 2. § (1) bekezdése ezzel az elvvel összhangban rögzíti, hogy „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyontbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Fentiek alapján a Testületnek azt kellett vizsgálnia, hogy aránytalanul hosszúnak minősül-e az a 42 perc, amíg a rendőrök az intézkedés helyszínéhez értek. Az intézkedő r. zászlós által megjelölt cím (H. út 21.) az intézkedés helyszínétől mindössze negyed óra távolságra van személygépkocsival, ennyi időre volt szükségük a rendőröknek ahhoz, hogy a panaszos által megjelölt címre érkezzenek. Ezen felül azonban még kb. fél óra telt el addig, amíg a rendőrök kiérkeztek.

A Testület a rendőrök kiérkezéséig eltelt háromnegyed órás időtartamot aránytalanul hosszúnak ítélte meg, ezért úgy foglalt állást, hogy sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

Figyelembe véve azonban azt, hogy a hangfelvételen hallható, hogy a panaszos és férje között nagyobb feszültség nem volt, a panaszos élete, testi épsége veszélybe nem került, továbbá a panaszos a rendőrségen tett bejelentése során sem tett említést ilyen veszélyről, a Testület a jogsérelmet csekély fokúnak minősítette.

2) A panaszos sérelmezte, hogy a két rendőr elfogultan viselkedett, mivel férje álláspontjának adtak helyt.

A Testület kérdésére válaszolva elmondta, nincs tudomása arról, hogy férje ismerné személyesen az intézkedő rendőröket, bár a szintén a BRFK XII. Kerületi Rendőrkapitányságon folyamatban lévő egyéb ügyeik kapcsán felmerül a gyanú, hogy férjének ott személyes kapcsolatai vannak.

V. r. zászlós kiegészítő jelentésében előadja, hogy a panaszos férjét az intézkedés előtt nem ismerte, vele emlékei szerint nem találkozott. A rendőrök kiérkezésekor a panaszos elmondta, hogy elsődleges kérése az, hogy az ingatlanba beléphessen, annak kulcsait részre átadják, valamint, hogy a számára fontos tárgyakat az iroda helyiségéből kivihesse. A rendőrök az intézkedés során mindvégig törekedtek arra, hogy kérésének eleget tegyenek, és jogainak

érvényt szerezhessen. Az ingatlanba beléphetett, férje közölte vele, ha kívánja, vissza is költözhet, ott is aludhat. A lakás kulcsait megkapta, dolgait kipakolhatta. Mindeközben a panaszos rendkívül feldúlt állapotban volt, a r. zászlós azonban kollégájával együtt igyekezett udvariasan, megértően bánni vele. Ennek ellenére a panaszos többször hangosan kiabálni kezdett, két alkalommal a jelenlévő járőrök előtt nekiugrott a férjének, egy alkalommal közvetlen közletről arcon is köpte őt. Ennek ellenére a rendőrök mindvégig igyekeztek udvarias és segítőkész magatartást tanúsítani, a panaszos kéréseinek eleget tenni, mivel M. T. az intézkedés során keveset beszélt, és általában nem támasztott kifogást a panaszos kéréseivel szemben. Az intézkedés során a panaszos többször megjegyezte, hogy „a férje pártján állnak”, holott végig igyekeztek egy békés megoldást kieszközölni, megnyugtatóni őket, a kialakuló esetleges verekedéseket megakadályozni. A r. zászlós – megítélése szerint – az intézkedés során a lehetőségekhez mérten pártatlan, elfogulatlan magatartást tanúsított kollégájával együtt.

A Testület a panasz e része kapcsán azt vizsgálta, hogy az intézkedés során érvényesült-e az Rtv. 13. § (2) bekezdésében foglalt azon általános elvi jelentőségű szabály, miszerint a „rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

Az Rtv. fent idézett, a részrehajlás mentes ügyintézésre vonatkozó rendelkezése az Alkotmánynak egyrészt a tisztességes eljárást garantáló, másrészt a 70/A. §-ban biztosított jogegyenlőségre, a megkülönböztetés tilalmára vonatkozó szabályának érvényesítését szolgálja. Ilyen rendelkezések minden jogilag szabályozott eljárásban (a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, a Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény, illetve a Polgári eljárásról szóló 1952. évi III. törvény) található azzal, hogy e követelmény érvényesülését eljárási jogintézmények (összeférhetetlenség, kizárás) is garantálják. Az Rtv.-ben – sajnálatos módon – ugyan ilyen részletes garanciák nincsenek, a 13. § (2) bekezdése mégsem értelmezhető pusztán elvként, azaz a rendőrségi eljárásban is érvényesülnie kell a részrehajlástól mentes ügyintézésnek.

Amint a Testület azt többek között már 188/2010. (IV. 7.) számú állásfoglalásában is jelezte, az elfogulatlanság kérdésének megítélésénél tekintettel van az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) gyakorlatára is. Az EJEB a bírák pártatlanságának vizsgálata során alakította ki az ún. szubjektív és az objektív tesztet. A Piersack c. Belgium ügyben [8692/79 (1/10/1982), A53.] az EJEB különbséget tesz objektív, illetve szubjektív megközelítés között, ez utóbbi esetben a bíró személyes meggyőződését igyekeznek megállapítani, míg az objektív teszt annak a megállapítására szolgál, hogy a bíró eljárása elégséges garanciát nyújtott-e ahhoz, hogy a pártatlanságát illető legitim kételyeket ki lehessen zárni.

A fent idézett EJEB-ítéletet a jelen esetre vetítve a Testület megállapítja, hogy az intézkedő r. zászlós eljárása elégséges garanciát nyújtott ahhoz, hogy kizárhatóak legyenek a pártatlanságát illető legitim kételyek, sem a panaszból, sem a rendőri jelentésből nem derül ki ugyanis olyan konkrét körülmény, ami ezt megkérdőjelezné. A panaszos maga is leírja, hogy nincs tudomása arról, hogy férje személyesen ismerné az eljáró rendőröket, az pedig, hogy ugyanezen rendőrkapitányságon más ügyük is folyamatban van, nem feltétlenül támasztja alá azt, hogy az intézkedő rendőrök eljárása részrehajló lenne.

A Testület a fentiek alapján megállapította, hogy a rendőri intézkedés során ésszerű kételyek nem merültek fel az intézkedés részrehajlás-mentességével összefüggésben, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

3) A panaszos végül sérelmezte, hogy a tanúként vele megjelenő baráti házaspárt az intézkedő rendőrjárőr nem engedte be a házba, de még a kertbe sem.

Az Rtv. 11. § (1) bekezdése szerint „a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az e törvényben foglaltak figyelembevételével – engedelmességgel, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

A panaszos által V. r. zászlósnak átadott önkormányzati határozat szerint M. T. kizárólag a panaszos önálló bejutását köteles biztosítani az ingatlanba. A döntés részben azon a panaszos és férje között létrejött megállapodáson alapul, miszerint az ingatlant a felek közösen használják úgy, hogy a panaszos irodai helyiségét kizárólag a panaszos jogosult használni.

V. r. zászlós kiegészítő jelentésében előadta, hogy a panaszos társaságában érkező két személyt nem a jelen lévő járőrök nem engedték a lakásba, hanem a lakásban élő M. T., aki a lakás tulajdonosa, valamint a vele élő fia. Elmondták, hogy bár a két személy a család barátja, nem kívánják őket beengedni. R. Zs. elmondta, hogy mindkét féllel baráti viszonyban van, nem nagyon érti hogy M. T. miért nem engedi most be a lakásba, de tudomásul veszi a kérését. M. T. a cégétől egy biztonsági őrt is a helyszínre hívatott, aki azt a feladatot kapta, hogy idegen személyt ne engedjen az ingatlan területére.

A videofelvételen az is hallható, hogy V. r. zászlós arról tájékoztatja a panaszost, hogy a határozat értelmében M. T. csak a panaszos bejutását köteles biztosítani, ezért, ha M. T., aki a lakás tulajdonosa, a panaszos barátait nem engedi be az ingatlanba, a r. zászlós azt nem kényszerítheti ki.

A Testület megítélése szerint az Rtv. 11. §-ban foglalt köteletségének eleget téve járt el az intézkedő r. zászlós akkor, amikor a határozatban foglaltaknak eleget téve, és az ingatlan tulajdonosának kérését figyelembe véve nem teljesítette a panaszos azon kérését, hogy a vele együtt érkező két barátjának az ingatlanba való bejutását biztosítsa, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

IV.

Vizsgálata során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés során ésszerű kételyek nem merültek fel az intézkedés részrehajlás-mentességével összefüggésben, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga. A Testület megítélése szerint továbbá az Rtv. 11. §-ban foglalt köteletségének eleget téve járt el az intézkedő r. zászlós akkor, amikor a határozatban foglaltaknak eleget téve, és az ingatlan tulajdonosának kérését figyelembe véve nem teljesítette a panaszos azon kérését, hogy a vele együtt érkező két barátjának az ingatlanba való bejutását biztosítsa, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga e tekintetben sem.

A Testület álláspontja szerint sérült azonban a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga amiatt, hogy a panaszos bejelentését követően a rendőrök csak körülbelül háromnegyed óra elteltével érkeztek ki az intézkedés helyszínére. Figyelembe véve azonban azt, hogy a hangfelvételen hallható, hogy a panaszos és férje között nagyobb feszültség nem volt, a panaszos élete, testi épsége veszélybe nem került, továbbá a panaszos a rendőrségen tett

bejelentése során sem tett említést ilyen veszélyről, a Testület a jogsérelmet csekély fokúnak ítélte.

Erre tekintettel a Testület a panasznak az intézkedést fogantató szerv vezetőjéhez való áttételéről döntött az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2012. február 15.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET